

Aksel Larsen: Ja, det vil jeg også, selv om jeg er en smule i tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt at gennemføre det netop nu, hvorvidt man ikke godt kunne vente, til vi har set resultatet af vurderingen til efteråret. Men i hvert fald er det godt, at lovforslaget er kommet på dette tidspunkt, så der kan arbejdes med det.

Jeg har kun den bemærkning at gøre, at jeg synes, det er rimeligt, at man her stiller f. eks. sognekommuner med bymæssig bebyggelse nogenlunde lige med købstæderne, men det bevirker, at der kommer en uretfærdighed ind i billedet. Det er sådan, at for hver ejendom i bymæssige bebyggelser gives der et fradrag på mellem 25 000 kr., og 50 000 kr., og for hver beboelseslejlighed ud over 1 gives der dernæst et fradrag på 4 000 kr. — det er vist det, man populært kalder „køkkenfradraget“. Det er klart, at det bevirker, at ejerne af enfamiliehuse fradragsmæssigt er langt bedre stillet end lejerne i en beboelsesejendom med mange lejligheder, hvor ejendomsskatterne betales som en del af huslejen. Jeg synes, man skulle tænke lidt over det og se, om man ikke kunne få denne uretfærdighed mod lejerne i udlejningsejendomme ud af verden.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg takker for den velvillige modtagelse af lovforslaget. Jeg forstod det sådan, at ingen har alvorlige indvendinger at gøre, og at man er villig til at drøfte lovforslaget i et udvalg.

Når man fra forskellig side har sagt — det sagde det ærede medlem hr. Alfred Bøgh og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) — at det var bedre at vente med at lade loven træde i kraft, indtil vi fik vurderingen til side, så kan der naturligvis være det rigtige deri, at man til den tid mere nøjagtigt kan se, hvordan vurderingen ligger. Men der er i lovforslagets bemærkninger og i fremsættelses-talen gjort rede for, at det har vist sig næsten hver gang, at man klager over, at disse fradrag er blevet fastsat for sent, og det er grunden til, at lovforslaget kommer nu.

Når man så henviser til, at det ville være bedre at få den almindelige skattereform angående ejendomsskatterne nu, må jeg sige, at selv om jeg håber at kunne frem-

sætte et forslag til efteråret, tvivler jeg meget på, at det kan blive behandlet færdigt så betids, at det kan bruges ved den førstkommende skatteligning, som indtræder, efter at den nye vurdering er trådt i kraft. Selv om jeg ikke vil bruge samme udtryk som det ærede medlem hr. Kirkegaard, at det er en midlertidig foranstaltning, er det foreliggende lovforslag dog altså noget i den retning, men på det, der kommer ud af en udvalgsbehandling — og forhåbentlig bliver lovforslaget vedtaget — kan man i hvert fald sikkert bygge.

Såfremt man så når at få en virkelig skattereform igennem så betids, at den kan bruges ved den førstkommende skatteligning efter den nye vurdering, ja så er der ikke sket nogen ulykke ved, at vi har vedtaget dette her. Men jeg tvivler som nævnt på, at det kan nås. Man må nemlig tage i betragtning — som også det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) gav udtryk for — at en sådan skattereform jo er vanskelig.

Det ærede medlem spurgte mig, hvad jeg mente med større ensartethed, og hvordan man kunne gennemføre den. Det er netop det, der har voldt vanskeligheder, at man gang på gang har gjort tilløb til en sådan skattereform, men der er ingen, der har haft held til at få en sådan skattereform gennemført. Om vi nu kan have held til det i næste folketingsår, vil vise sig. Man kan opnå større ensartethed ved at lægge et vist loft over og gulf under, det vil sige indføre visse grænser for promillernes stigning og fald, grænser, som de ikke kan gå over eller under. Så tilstræber man i hvert fald en vis tilnærmelse. Men ellers skal jeg ikke komme nærmere ind på, hvordan det skal gøres, det må vi se på og drøfte til den tid.

Man har måske lagt mærke til, at der med disse fradragssummer gives et lidt større spillerum, det vil sige, at bundgrænserne ikke er hævet så meget som overgrænserne. Det betyder ganske vist, at kommunerne så får mulighed for større uensartethed, men da jeg altid har stort tiltro til kommunalbestyrelsernes fornuftige skøn, ligger heri netop mulighed for, at kommunerne, når de har set vurderingerne, ikke alene over hele landet, men også i den enkelte kommune, netop derud